ΤΙ ΞΟΔΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

«Ἦρθε ὁ χειμώνας κι' ὁ κοσμάκης τἄχει χάσει —καὶ κουστουμιὰ καινούργια θέλει ν' ἀγοράσει», λέει τὸ παλιὸ τραγούδι. Ναί, ἦρθε ὁ χειμώνας.

Ἡ κάθε ἐποχή ἔχει καὶ θέλει τὰ δικά της ἔξοδα. Καὶ βέβαια-πρῶτα τὰ ἔξοδα τά... οἰκογενειακά. Ἐδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα. Παλτουδάκι τὸ παιδί, καινούργιο φέρεμα ἡ σύζυγος, κουστουμπούτσια ὁ σύζυγος, κουστουμάκι ὁ γιὸς καὶ πάει λέοντας. Μὲ καὶ δυὸ λοιπὸν στὰ καταστήματα ὑφασμάτων κι' ἀπὸ κεῖ κατιφάρτη. Ὅμως, μιὰ στιγμή, τί ἔγινε θαρρῶ ἄλλοτε. Ὁ κύριος, ὁ μέγας γεωμέτρης! Ἀνοίγουσε τὴ μεζούρα καὶ τύπου γύρω σου ἕνα δίχτυ ἀπὸ μέτρα. Τώρα, βρῆκε τὸν ἀντιπαστάτη του. Ὄχι βέβαια, ὁ κύριος θὰ εἶναι πάντα ἕνας ἀγαπητὸς ἥρως τῆς πραγματικότητάς μας. Μόνο πού δὲν χρειάζεται πιὰ νὰ τὸν ἐπισκεπτόμαστε μὲ τὸν ἐρχομό τῆς κάθε καινούργιας ἐποχῆς. Ἦρθε τὸ κατάστημα ἑτοίμων ἐνδυμάτων. Πανοῦ, σὲ κάθε δρόμο, οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων εἶναι γεμάτες ἀπὸ ἕτοιμα ἐνδύματα, ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικά. Ὁ κόσμος ἐρίφθη. Ἡ πελατεία τῶν ἑτοίμων ἐνδυμάτων βλέπουμε αὐξάνει. Εἶναι βλέπετε τέτοιος ὁ 20ὸς αἰῶνας, ἡ ἐποχή μας. Σύνθημα ἔχει τό: «Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα». Πᾶνε κεῖ ἀκείνα τὰ καθισμένα τοῦ κόσμου, «πέρνα τὴν ἄλλη βδομάδα γιὰ πρόβα, τὸ κοστούμι σου εἶναι ἕτοιμο σὲ 15 ἡμέρες». Ὄχι. Τώρα, βρίσκεις τὴν πόρτα τοῦ καταστήματος ἑτοίμων ἐνδυμάτων —τό εὐκολώτερο σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή νὰ βρῆς μιὰ ἄλλη κατάστημα τος — μπαίνεις, διαλέγεις, ἀγοράζεις καὶ βγαίνεις... ἕτοιμος. Μὰ ἄς ζητήσουμε τὴ βοήθεια τῶν ἀριθμῶν. Ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ πείθουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε φιλολογική φλυαρία.

Διαβάζουμε μιὰ πρόσφατη ἔκθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος σχετικά μὲ τὴν πρόοδο πού πῆρε στὴ χώρα μας ἡ παραγωγή ἑτοίμων ἐνδυμάτων. Βλέπουμε, λοιπόν, πὼς ἡ δαπάνη τοῦ ἀστικοῦ πλη θυσμοῦ τὸ 1958 γιὰ ἕτοιμα ἐνδύματα ἀνῆλθε σὲ 1,5 δισεκατομ. δραχμῶν. Ἀπ' αὐτὰ τὸ 68,6ο)ο δαπανήθηκε ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν καὶ τὸ 31,4ο)ο ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν ὑπολοίπων ἀστικῶν περιοχῶν. Ἄς σημειωθῆ, πὼς οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς πρωτευούσης ἀντιπροσωπεύουν τὸ 53,8ο)ο τοῦ συνολικοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὸ 62,6ο)ο τοῦ συνολικοῦ ἀστικοῦ εἰσοδήματος. Φυσικὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω βγαίνει πὼς ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ πόλις καὶ τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα, τόσο μεγαλυτέρα εἶναι ἡ δαπάνη τοῦ πληθυσμοῦ γιὰ ἕτοιμα ἐνδύματα.

Ἐξ ἄλλου τὸ 1961 ἡ δαπάνη γιὰ τὰ ἕτοιμα ἐνδύματα ξεπέρασε τὰ 3 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ προβλέπεται ὅτι τὸ 1966 θὰ ξεπεράση τὰ 5 δισεκατομμύρια. Γιὰ τὰ ἐσώρρουχα οἱ Ἕλληνες ἐξώδευσαν935 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Αὐτὰ εἶναι λίγα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού μᾶς δίνει ἡ ἔρευνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος πού ἐξεδόθη τελευταῖα σὲ βιβλίο.

Οἱ ἀριθμοί ὡμίλησαν. Τὰ καταστήματα ἑτοίμων ἐνδυμάτων παίρνουν τὴν θέσι τοῦ ράφτη. Ἐπαναλαμβάνουμε πὼς ἡ ἐποχή μας παρασύρει καὶ ἐπιβάλλει τούς δικούς της ὅρους. Ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε καὶ βέβαια ἀγοράζουμε ἕτοιμα ἐνδύματα. Τώρα μὲ τὸ χειμῶνα τὸ ἴδιο θὰ κάνουμε. Εἶναι καὶ ἡ μόδα βλέπτε. Μὰ πάνω ἀπὸ τὴ μόδα θαρρῶ πὼς εἶναι τὸ κρύο. Λοιπόν, «ἦρθε ὁ χειμώνας κι' ὁ κοσμάκης τἄχει χάσει— καὶ κουστουμιὰ καινούργια θέλει ν' ἀγοράσει», ξαναλέει τὸ παλιὸ τραγούδι.

Ἀμφισβητεῖται τὸ γνήσιον διαθήκης μὲ ἀντικείμενον 3.000 χρυσὲς λίρες

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπόθεσις γνησιότητος ἢ μὴ διαθήκης πρόκειται νὰ συζητηθῆ σήμερον εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς.

Τὸ 1959 ἀπεβίωσεν εἰς Πειραιᾶ εἰς ἡλικίαν 70 περίπου ἐτῶν ὁ Παναγιώτης Καστανίδης, ὅστις ἀφῆκεν περιουσίαν ἀξίας 3.000 περίπου χρυσῶν λιρῶν.

Ὁ Καστανίδης, ἄτεκνος, εἶχε συντάξει τὸ 1955 διαθήκην ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Μιχ. Μακριδάκη διὰ τῆς ὁποίας κατέλειπε τὴν περιουσίαν του (κεντρικὸν ἀκίνητον εἰς Πειραιὰ καὶ ἀπαιτήσεις ἐκ δανείων) εἰς τὴν σύζυγόν του Ἀφροδίτην.

Ὅταν ὅμως τὸ 1959 ἀπεβίωσεν ἕνας ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν (διαμερίσματος) τοῦ ἀκινήτου του, ὁ Σταῦρος Λαμπρινάκος, παρουσίασε χειρόγραφον (τοῦ Καστανίδη) διαθήκην συνταχθεῖσαν τὸ 1958 διὰ τῆς ὁποίας κατέλειπεν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν υἱόν τοῦ ἐν λόγῳ ἐνοικιαστοῦ του τὸν ὁποῖον ὁ ἀποβιώσας εἶχε βαπτίσει.

Ἤδη οἱ κληρονόμοι τῆς Ἀφροδίτης Καστανίδη (διότι καὶ ἡ σύζυγος ἀπεβίωσε) θεωροῦν τὴν διαθήκην αὐτὴν πλαστὴν διότι διὰ μαρτύρων καὶ ἰατρικῶν βεβαιώσεων ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Καστανίδης ἦτο παράλυτος ἀπὸ τοῦ 1957 καὶ ἑπομένως ἀνίκανος νὰ συντάξη ἰδιοχείρως διαθήκην. Ὁ γραφολόγος κ. Μελπίδης κληθεὶς νὰ ἐξετάση τὴν χειρόγραφον διαθήκην ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη εἶναι πλαστή. Πλαστήν, ἐπίσης, τὴν ἐχαρακτήρισε καὶ ὁ κ. Καψάσκης, ἐνῷ τρίτος πραγματογνώμων, ὁ κ. Τριανταφύλλου, γνησίαν.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΣΤΑΦΙΔΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

1) Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ μεθ' ὁμαλότητος τῶν προσφερομένων τιμῶν μονάδος ἡ ἀνέγερσις Σταφιδεργοστασίου, ἀποθηκῶν, κατασκευὴ δικτύου ἀποχετεύσεως — ἀποστραγγίσεως κλπ. εἰς θέσιν Κρύα—Ἰτεῶν Πατρῶν, ἐνδεικτικοῦ προϋπολογισμοῦ 8.089.230 δραχμῶν.

2) Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διεξαχθῆ τὴν 7ην Νοεμβρίου 1963 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινὴν εἰς τὰ ἐν Πάτραις Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Α. Σ. Ο. (Παντανάσσης 3).

3) Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

4) Πλείονες πληροφορίαι εἰς τὰ ἐν Πάτραις κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ ΑΣΟ (Τμῆμα Τεχνικόν) καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα αὐτοῦ, ὁδὸς Βερανζέρου 4 (6ος ὄροφος) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Πάτραις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1963

Ὁ διευθύνων σύμβουλος
Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων Πατρῶν, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

συζύγου τῆς προέδρου αὐτοῦ, ἀκούσαν τῆς ἀντιπροέδρου ὁμοφώνως ἀποφασίζει:

1) Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

2 Νὰ κατατεθῶσι δραχμαὶ 200 εἰς μνήμην του, ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων.

3) Νὰ παρακολουθήσουν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὴν κηδείαν.

4) Νὰ ἐπιδοθῆ τὸ παρὸν εἰς τὴν σύζυγον τοῦ μεταστάντος.

Καὶ 5) Νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ Τύπου.

Ἡ ἀντιπρόεδρος
Ρ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ γραμματεύς
Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἄρος τῆς ἐλευθέρας αὐτῆς γωνίας καὶ δυνάμενα νὰ σαρώσωσι τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ἐν Ἑλλάδι. Ἐὰν ἡ Πύλη τολμᾷ ἀς προχωρήσῃ. Θὰ εὕρῃ ἀντιμέτωπον τὸν Ἑλληνισμὸν ὁλόκληρον, συσσωματωμένον καὶ ἀποφασισμένον νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας».

Καὶ τὸ ἄρθρον κατέληγεν ὡς ἑξῆς:

«Ἐμπρός! Ἄς προχωρήσῃ ὁ γραμπελίαιος τοῦ Γιλδίζ καὶ ἄς ἀνοίξῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκίας, ὅπου ἐκ τοῦ παρελθόντος αὐτῆς θὰ πεισθῆ, ὅτι, ὁσάκις ἡ τουρκικὴ ἔχιδνα ἐπεχείρησε νὰ δαγκάσῃ τὴν κυρίαρχον τῆς Ἀνατολῆς φυλήν, οἱ ὀδόντες της ἐβρυμματίσθησαν καὶ ἡ γλῶσσά της παρέλυσεν. Ἐμπρός! Ἄς δοκιμάσῃ ἀκόμη μίαν φοράν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία της...».

Ὁ Σουλτᾶνος ἀποκαλεῖται χαμπελίαν τοῦ Γιλδίζ! Ὁ ἀναβρασμὸς ὀξύνεται. Στὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ὀργανώνονται συλλαλητήρια. Ὁ ἀγῶνας τοῦ Χρυσοστόμου γίνεται μεγάλη ὑπόθεσις καὶ συγκινεῖ τὴν Ἑλληνικὴ ψυχή.

Ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἄρθρα χαρακτηριστικὸ ἦτο τὸ τῆς «Ἀναξαρτησίας» τῶν Βρυξελλῶν:

«Εἶναι φυσικώτατον — ἔγραφεν — ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς τύχης τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ ὅτι διαμαρτύρεται κατὰ τῆς θέσεως, ἥτις εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐρημώνει τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας τὰ βιλαέτια. Δὲν πρέπει, ἐν τούτοις νὰ παρορᾶται ὅτι αἱ δυνάμεις, εἰς ἃς θὰ ἀνακοινωθῆ τὸ ψήφισμα τοῦ ἐν Ἀθήναις συλλαλητηρίου, ἀδυνατοῦσι νὰ δώσωσι πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ νὰ ἐγκρίνωσιν τρόπον τινὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σωμάτων. Δι' Δυνάμεις ἀνεδέχθησαν νὰ ὑποχρεώσουν τὴν Τουρκίαν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διὰ τὴν Μακεδονίαν μεταρρυθμίσεις, ὅθεν πρώτιστον αὐτῶν καθῆκον εἶναι νὰ ἀπαιτήσωσι νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὸν πόλεμον εἰς ὃν ἐναντίον ἀλλήλων ἐπεδόθησαν αἱ διάφοροι ἐθνικότητες καὶ ὅστις εἶναι διὰ τὴν Μακεδονίαν κίνδυνος τοσοῦτον μέγας, ὅσον καὶ ἡ ἄμυνα αὐτὴ ἡ κυριαρχία τῶν Τούρκων.

»Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ὠργάνωσε σώματα ὅπως ἀμυνθῆ, κατὰ πρῶτον λόγον, ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων, ἃς ὑφίστατο ἐκ μέρους τῶν σωμάτων τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων· κατέφυγε δ' εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο μέτρον, διότι αἱ τουρκικαὶ δυνάμεις δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ περιφρουρῶσι τὴν τάξιν καὶ νὰ προστατεύωσι τὰ χωρία. Ἔκτοτε τὸ σύστημα τῶν σωμάτων ἐγενικεύθη βαθμηδὸν ἐν Μακεδονίᾳ, αἱ βίαιαι δὲ συγκρούσεις, ἃς καθ' ἑκάστην ὁ τηλέγραφος ἀγγέλλειμαρτυρεῖ-τι ἡ μεταξὺ τῶν ἐθνικοτήτων πάλη προσέλαβε βιαιότατον χαρακτῆρα. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὅλως ἀπαράδεκτον, κατ' ἀρχήν, τυγχάνει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις καλύπτει τὴν δρᾶσιν τῶν σωμάτων καὶ ἀπροκαλύπτως τὰ ἐνθαρρύνει. Ἐπανειλημμένως ἐβεβαίωσεν ἡ ἐν Ἀθήναις κυβέρνησις ὅτι οὐδόλως ἐνέχεται εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν σωμάτων, πρέπει δὲ ἡ βεβαίωσις αὐτῆς νὰ κρίνεται ὡς εἰλικρινὴς καθ' ὅσον εἶναι ἀπίθανον, ὅτι κράτος διατελοῦν εἰς εἰρηνικὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις ἀσχολεῖται νὰ ὀργανώνῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐμφύλιον πόλεμον ἐπὶ Ὀθωμανικοῦ ἐδάφους».

ΑΥΡΙΟΝ: Διάθημα τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ. Συζητήσεις περὶ τῆς τύχης τοῦ Χρυσοστόμου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Πέμπτην 17ην τρέχοντος καὶ ὥραν 8.30 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀγυιᾶς—Τερψιθέας, 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς καὶ σεβαστῆς μας συζύγου, θείας, ἀδελφῆς καὶ ἐξαδέλφης

ΤΑΣΙΑΣ ΧΡ. ΣΤΡΑΤΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς εὐαρεστουμένους ὅπως προσέλθουν.

Ὁ σύζυγος: Χρῆστος Στράτης. Αἱ οἰκογένειαι: Ἰωάννου Παπανασταστίου, Ἐρρίκου Μπονέλλη, Διονυσίου καὶ Σπύρου Τσικλητήρα, Νικολάου καὶ Διονυσίου Ζέζα καὶ Βασιλείου Καφούσια.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπημένον μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΝ

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη Ἀνδρεοπούλου (ἐπίτιμος γυμνασιάρχης Ἀρσακείου). Οἱ ἀδελφοί: Εὐθύμιος Ἀνδρεόπουλος, Ὄλγα Σταυρουλοπούλου, Θεμιστοκλῆς καὶ Μαρία Καραθανασοπούλου, Κατίνα STILES. Οἱ ἀνεψιοί.

Γραφεῖον, ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Κορίνθου 262 — Βότση, τηλ. 27—60

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας πατέρα καὶ πάππον

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΒΑΣΙΛ. ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ

ΕΤΩΝ 82 ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ

ἐκδημήσαντα εἰς Κύριον κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Λαγοβουνίου.

Τὰ τέκνα: Σπήλιος καὶ Σοφία Πολυδώρου, Γεώργιος καὶ Καλλιόπη Πολυδώρου, Λούλα καὶ Νικόλαος Δημόπουλος, Φρόσω καὶ Σταμάτης Κόντης, Οὐρανία καὶ Γεώργιος Μαλλῆς. Οἱ ἔγγονοι.

Γραφεῖον Κηδειῶν, ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Κορίνθου 262, τηλ. 27—60

Κρατικὴ Θεάτρου — ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

«ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΤΡΕΛΛΟΥ»

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΣΕΩΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Μία θεατρική διασκευή τοῦ γνωστοῦ διηγήματος τοῦ μεγάλου Ρώσου συγγραφέα ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ μιὰ προσωπική ἐπιτυχία σκηνικὴ τοῦ Δημήτρη Χόρν. Στὴ βάσι του αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ κείμενο εἶναι μιὰ πρόζα, ἕνα ἡμερολόγιο, ὅπως ἄλλωστε τὸ φανερώνει κι' ὁ τίτλος του. Οὔτε θέατρο εἶναι, οὔτε θεατρικὰ χαρακτηριστικὰ κι' ἐνδιαφέροντα σκηνικὰ ἔχει, ἐναλλαγές δηλαδὴ σκηνῶν, εἰκόνων, προσώπων, πλοκῆς. Εἶναι, κατὰ τὴν προσωπική μου γνώμη, μιὰ ἀνιαρὴ ἐξιστόρησι, πού προκαλεῖ ἐν μέρει τὴ δυσφορία τοῦ θεατοῦ, τοῦ σημερινοῦ μάλιστα πολυάσχολου θεατοῦ, τοῦ πνευματικοῦ κι' ἐρευνητοῦ, πού οἱ ἀνάγκες του κι' οἱ προοπτικές του εἶναι διάφορες ἀπ αὐτὲς πού μᾶς ἐξιστορεῖ καὶ τοποθετεῖ στὴν ἐποχή του ὁ Γκόγκολ. Μπορεῖ σὰν πρόζα, σὰν ἔργο, νὰ διαβάζεται καὶ σήμερα ἀπ' ὅσους ἔχουν ἀκόμα καιρό, ὅμως γιὰ μιὰ σκηνή, πιστεύω πὼς εἶναι ἀπαράδεκτο, ἐκτὸς πειὰ ἂν ἐπάνω στὰ παλκοσένικα βρίσκεται ἕνας καλλιτέχνης τῆς περιωπῆς τοῦ Δημήτρη Χόρν γιὰ νὰ κρατήση τὸ ἐνδιαφέρον μας μόνον ἀπὸ πλευρᾶς τρόπου ὑποκρίσεως.

Ἕνα τέτοιο θαῦμα συνέβη προχθές. Ὁ Δημήτρης Χόρν μᾶς ἔδωσε ἕνα περίφημο ρεσιτάλ καλλιτεχνικῆς ἠθοποιΐας. Ἦταν ἀληθινὰ περίφημος. Μόνον ἡ ἀντοχή του νὰ κρατήση δύο ὧρες τὸ λόγο του σὲ σταθερή κι' ἐπαυξάνουσα ἄνοδο, ἀρκεῖ καὶ μόνον γιὰ νὰ μὴν παραπονεθῆ κανείς γιὰ τὸ κοινό τοπο κι' ἀνιαρὸ γιὰ τὴν ἐποχή μας ἔργο πού διάλεξε, γιὰ νὰ παρουσιάση στὸ κοινὸ τῆς Πρωτεύουσας τὸν τέλειο ἑαυτό του. Ὁ Δημήτρης Χόρν κατώρθωσε νὰ μᾶς δώση ἀνάγλυφο τὸ πρόσωπο τοῦ Αὐξέντιου Ἰβάνοβιτς Ποπρίστσιν σ' ὅλες, του τίς πτυχές, κι' αὐτὸ ἦταν κι' ἡ σωτηρία τοῦ ἔργου διότι ὁ θεατής ἔχει ἐγκαταλείψει πειὰ τὸ κείμενο κι' ἔχει γοητευθῆ ἀπ' αὐτὸ τὸ παραλήρημα τῆς ὑποκριτικῆς, πού καταυγάζει τὴν πλατεία ὡς ἐπάνω τὰ τελευταῖα καθίσματα τοῦ θεάτρου.

Ἀναρωτιέμαι ἂν ὑπάρχη κάποιος ἄλλος πού μπορεῖ νὰ συναγωνισθῆ τὸν Δημήτρη Χόρν σ' αὐτὸν τὸν τιτάνιο καλλιτεχνικόν ἀγῶνα. Γιατί εἶναι φανερώτερο τοῦ ἡλίου ὅτι ὁ ἠθοποιός αὐτὸς γιὰ νὰ δώση τόσον ἀνθρώπινη μορφή, τόσην ζωντάνια στὸ πρόσωπο τοῦ τρελλοῦ, κι' ἀκόμα νὰ τονώση τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατῆ του, ἀναγκάστηκε νὰ μετουσιώση ἀπόλυτα τὰ πάθη, τὸν πόνο καὶ τὴ θέσι τοῦ δύστυχου ἀνθρώπου πού παρουσίαζε. Κι' αὐτὴ ὅλη ἡ προσπάθεια θὰ τὸν κούραζε ἀναμφισβήτητα. Στὴ δεύτερη μάλιστα πρᾶξι, πού ἡ διασκευὴ εἶναι κάπως ἀνιαρή, κι' οἱ διασκευαστές Κοτζιὼ καὶ Λυνὼ μακραίνουν τὸ λόγο μὲ περιγραφὲς πού θὰ μποροῦσαν νὰ περιορισθοῦν, τόσον ὁ καλλιτέχνης, ὅσον κι' οἱ θεατές, ταλαιπωροῦνται κι' ὅταν μάλιστα τὸ θέατρο στερεῖται—μέσα στὸν αἰῶνα τοῦ ἀτόμου—ψυκτικῶν μηχανημάτων, πού στὴν Εὐρώπη διαθέτουν καὶ τὰ πιὸ μικρὰ κινήματοθέατρα, ἡ ἀτμόσφαιρα γίνεται σὲ στιγμὲς ὀνιαρὴ καὶ δυσάρεστος.

Στὸν Δημήτρη Χόρν λοιπὸν καὶ μόνον ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταμείου τοῦ Θεάτρου καὶ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε πὼς στὰ χέρια ὁποιουδήποτε ἄλλου ἡ διασκευὴ αὐτὴ ἦταν καταδικασμένη σὲ τρομερὴ ἀποτυχία. Πιθανὸν ὁ Χόρν νὰχη δίκηο πού δίνει τὴ μορφὴ τοῦ ἥρωά του μονοπλευρικά, ἀφαιρῶντας του τὸ χιοῦμορ, τὴ φαιδρότητα πού ὁ Γκόγκολ δίνει στὸ πρόσωπο τοῦ τρελλοῦ, διότι τὸ κυριαρχοῦν φυσικὰ στοιχεῖο εἶναι τὸ δραματικό. Ὅμως, αὐτὸν τὸν φαιδρὸ καὶ σατυρικὸ τόνο τὸν χρειαζότανε τὸ κείμενο γιὰ νὰ λαφρύνη τὴ βαρειὰ ἀτμόσφαιρα πού γενικὰ χαοίζει στὸ θεατὴ τὸ κείμενο. Ὅμως αὐτὰ ὅλα εἶναι σκέψεις. Ἐπάνω ἀπ' ὅλα ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ ζῆ ἐντός μας ἡ γοητεία πού χάρισε ὁ Χόρν μὲ τὶς καταπληκτικὲς φάσεις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνα ἐπάνω στὴ σκηνή. Καὶ κυρίως ὁ ἐκπληκτικὸς παλμός, ἡ ζεστάδα μὲ τὴν ὁποία ἀγκάλιασε τὸ ρόλο τοῦ πονεμένου, τοῦ δυστυχισμένου αὐτοῦ καὶ τὸν ἔκανε καὶ πάλι ζωή, τὸν ἔκανε ἀλήθεια, τὸν ἔκανε ἄνθρωπο.

Ἡ μετάφραση τοῦ κ. Κ. Σταματίου πάρα πολὺ καλή. Ἕνα ἰδιότυπο, χρονικὸ σκηνικὸ τῆς Μαρίνας Καρέλλα τονώνει τὸ κείμενο. Ὁ σκηνοθέτης Ζὰν Τασσὸ δὲν χρειαζότανε. Ὁ Δημήτρης Χόρν ἔφτανε.

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΚΟΜΜΩΤΩΝ Η "ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ,,

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς ἅπαντας τοὺς καταστηματάρχας κομμωτὰς τῶν Πατρῶν, ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας, δημοσιευθείσης χθές εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ χειμερινὸν ὡράριον ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ σήμερον 16—10—63, ἔχει ὡς ἑξῆς: 7.30 π. μ ἕως 1.30 μ. μ. καὶ 3.30 μ. μ. ἕως 8.15 μ. μ., τὴν δὲ Τετάρτην 8 π. μ. ἕως 2 μ. μ.

Ἰδιαιτέρως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων, διὰ τὴν πλήρη τήρησιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ὁ πρόεδρος
ΝΙΚ. ΜΠΑΛΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ γραμματεύς
ΘΕΟΔ. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ Η «ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ»

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ὅπως σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου πρὸς συγκρότησιν γεν. συνελεύσεως μὲ θέματα: 1) Λογοδοσία Διοικήσεως καὶ 2) Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΩΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἀρμοδίως 27 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 15 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Μέγας πολυέλαιος βάρους 6 τόννων εἰς ναὸν τοῦ Πειραιῶς

ΑΘΗΝΑΙ Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πειραιῶς θὰ ἀποκτήση προσεχῶς τὸν μεγαλύτερο πολυέλαιο σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα.

Πρόκειται γιὰ ἕναν πολυέλαιο διαμέτρου τεσσάρων μετρων καὶ ἑπτάμισυ μέτρων ὕψους, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκατασταθῆ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ ναοῦ (τὴν 26ην Ὀκτωβρίου). Ἀμέσως μικρότερός του εἰς διαστάσεις εἶναι ὁ πολυέλαιος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος καὶ κατεῖχε μέχρι τώρα τὸ σχετικὸ ρεκόρ.

Ὁ «πολυέλαιος γίγας»;

Θὰ ἔχη βάρος 6 περίπου τόννων καὶ θὰ φέρη 300 λάμπες τῶν 40 κηρίων, οἱ ὁποῖες θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνάβουν τμηματικά.

Τὸ σχέδιό του εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τοὺς βυζαντινοῦ ρυθμοῦ πολυελαίους τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἰδιαιτέρως τῆς μονῆς Ἰβήρων.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Τροποποίησις ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως εἰς οἰκοδομικὸν τετράγωνον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Τριῶν Ναυάρχων—Ἀγ. Ἀνδρέου —Κοραῆ —Σιδηροδρομικῆς Γραμμῆς

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς